

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 10	15. Maj 1909	58. Aargang

En Plet paa Amerikas Historie.

Fra »Liahona«.

Fremkomsten af den nye Tro. — Deres Hjem plyndrede. — „Nauvoo" ɔ: det yndige. — Lederen snigmyrdet. — Hvad var deres Brøde? — Uudslukkelig Patriotisme. — Et af Republikens største Fejlgreb.

—

Fornylig blev der afholdt en Veltalenhedskonkurrence i Normalskolen i Milwaukee i de Forenede Stater, ved hvilken Francis Bennet vandt anden Pris. Emnet i hans prisbelønnede Oration var den Uret, de Sidste-Dages Hellige havde lidt, og der er uden Tvivl Millioner af frihedselskende Mennesker, som bifalde Talerens Argumenter, selv om de ikke kunne fatte det Skjønne i den i de sidste Dage aabenbarede Religion. Det fremgaar ogsaa af den unge Kollegiestudents Tale, at han langtfra forstaar Mormonismen, men han brændemærker Forfølgelserne mod dens første Tilhængere som en Plet paa Amerikas Historie. »Waterford Post« (Wisconsin) gjengiver Talen i sin Helhed som følger:

„Fremkomsten af en ny Sandhed er altid bleven mødt med Modstand, ja Forfølgelse fra Samtiden. Ligefra Kristusbarnet, den største Sandheds Emblem, i største Hast maatte føres til Ægypten for ikke at falde som Offer for Herodes' Vrede; lige fra den Tid, Pilgrimsfædrene søgte til dette Land for at finde et Fristed for deres Tro, der var dem mere dyrebar end Livet selv; ja, lige fra Tidens Begyndelse indtil vort eget 20. Aarhundrede har „Menneskets Umenneskelighed mod Mennesket" især vist sig ved Behandlingen af dem, der have bragt nye Sandheder

frem til Lyset. Det synes næsten utroligt i en Tidsalder som vor med høj Intelligens og religiøs Tolerance, at et Folk skal lide Forfølgelse, ja endog Døden for at lyde sin Samvittigheds Stemme, og dog er det netop det, der har fundet Sted i dette Land (Amerika) i vor Tid. Der udførtes allerede Grusomheder i Begyndelsen af 1830, hvilke vilde staa som en evig Modsigelse af religiøs Frihed i Amerika. Jeg er i Færd med at tale til eder om en Sekt, som paa Grund af sin trofaste Vedholden ved Trationer, som den oprigtig troede paa, blev et af de mest forurettede og forfulgte Folk paa Jorden. Jeg optræder ikke som Forsvarer for nogetsomhelt religiøst Dogme, men som en Forsvarer for Princippet: religiøs Frihed; jeg er ikke Talsmand for nogen religiøs Sekt, men jeg er en Beundrer af den Flid og Energi, der vedblivende har karakteriseret en bestemt Sekt under en lang og skjændig Forfølgelse.

I Aaret 1820 berørtes Folket i Manchester i Staten New York af en Bevægelse, der fremkaldtes ved, at en ung Mand i deres Midte paastod, at han havde modtaget guddommelig Inspiration, og for at bevise sin Paastands Rigtighed fremviste han en Bog, hvis Blade vare af Guld, og denne, paastod han, var sendt ham fra Himmelen for at give ham Undervisning i at grundlægge en ny Religion. I Begyndelsen var hans egen Familie og Nærmeste de eneste Tilhængere, men Læren spredtes snart videre. Kirtland, Ohio, var en Tid Hovedkvarteret for den nye Lære. Dog syntes det, som om det lige fra Begyndelsen var Lederens Hensigt at bosætte sig i de kun sparsomt befolkede Regioner af det „fjærne Vest", der var billigt og let tilgængeligt, og efter et kort Ophold i Kirtland besluttede de da ogsaa at bygge et „Nyt Jerusalem" i Missouri. Men Flytningen viste sig snart at blive mere besværlig, end de havde beregnet. De brød nemlig op i den haarde og ublide Vintertid, og de sidste 300 Mil af Rejsen maatte tilbagelægges over en vild og øde, ubeboet Prairie, hvor der hverken fandtes Vej eller Sti. Der var Dage, hvor de ingen Ild havde, og Føden bestod af raat Flæsk og frossent Brød; hertil kom, at de ofte maatte vade i Sne til Hofterne. Til Trods for disse Tilstande kjæmpede de sig tappert fremad med sandt Heltemod, opflammede ved Overbevisningen om, at de vare i Sandhedens Tjeneste, og endelig naaede de deres Rejses Maal, hvor de glade ventede at finde et Hjem og Fristed.

Men ak! hvor deres Haab blev grusomt tilintetgjort. Deres kristne Naboer yndede nemlig ikke deres religiøse Tro, medens principløse Mænd saa' en god Anledning til selv at komme i Besiddelse af Land, som ærligt var betalt af de Hellige, og som ved deres Flid og Vindskibelighed var bleven gjort værdifuldt. Ondskabsfulde, men aldeles grundløse Klager bleve fremførte imod de Nyankomne, og en hjerteløs Pøbelhob, der ledes under Skin af Autoritet, drev de Ulykkelige ud fra deres Hjem og henimod Mississippifloden i de raakolde Novemberdage 1838.

De Gamle, de Svage og de Døende bleve et Rov for Hunger, Kulde, Savn og ubeskrivelige Lidelser. Deres Ledere bønfaldt Statens Guvernør om Beskyttelse, men fik intet Svar; de fremlagde derefter deres fortvivlede Stilling for Unionens Præsident, men han svarede ganske roligt: „Mine Herrer! Eders Sag er retfærdig, men jeg kan Intet gjøre for eder. Dersom jeg viser Velvillie overfor eder, vil jeg miste mine Vælgeres Stemme i Missouri." Trængte fra alle Sider saa' de sig nødsagede til at sætte over Floden til Illinois, hvor de fik en venlig Modtagelse.

Uagtet de vare udplyndrede og blottede for alle deres timelige Ejendele, forvandt de dog snart Følgerne deraf. De kjøbte igjen Land og byggede sig bekvemme Hjem. Paa det sumpige Sted, hvor de bosatte sig, anlagde de en By og kaldte den Nauvoo, hvilket betyder „den yndige", og det viste sig senere, at Stedet svarede til dette Navn. Kan nogen af mine Tilhørere forestille sig, hvor mange Prøvelser og Besværligheder der vare forbundne med at bygge en By i en saadan Ørk? Det Arbejde, som dette af Fattigdom udpinte Folk udførte her i den korte Tid, var i Sandhed en af de største materielle Triumfer, som noget industrielt Foretagende har at fremvise i vor Tid. Skjøndt denne Stad udelukkende var Frugten af deres eget Arbejde og Flid, blev det dem dog ikke længe forundt at bo der i Fred, men Ransmænd og Pøbel brød paany løs mod dem. Sektens Leder (Joseph Smith) blev kastet i Fængsel i Carthage, og ved Nattens Frembrud stormede en Morderbande ind i Cellen og dræbte Fangen. Vort hele Land er i Dag i Oprør over „Night-riders" (Stimænd), som husere i vore sydlige Stater, og hurtig og retfærdig Straf rammer de Skyldige. Men Udøverne af Grusomhederne mod det Folk, jeg her har omtalt, bleve end ikke tiltalte derfor. Efter at Profeten var myrdet, marcherede Pøbelbanden ind i Staden Nauvoo, uden at Lovens Haandhævere rørte en Haand for at komme de Lidende til Hjælp. De Helliges Mod og Udholdenhed svigtede dem, og de besluttede at forlade ogsaa dette Hjem. Men Hadets Tørst var endnu ikke slukt; under vilde og dæmoniske Hyl overfaldt og plyndrede de blodtørstige Bander Alt og Alle paa deres Vej; selv det sparsomme Forraad af Fødemidler, som de Landflygtige havde pakket sammen til Rejsen, blev spredt omkring og ødelagt. Det fredelige og flittige Folk blev saaledes en Gang til nødt til at forlade sin yndige By og opslaa sine Telte i en nøgen og uindbydende Ørk.

Men hvori bestod da deres Brøde, for hvilken de skulde lide saa meget? I Fattigdom, enfoldig Tro og upopulære Lærdomsprincipper. Det var de Forbrydelser, som 14,000 fredelige Mennesker bleve beskyldte for, og for hvilke de bleve uddrevne fra deres lune Hjem i den kolde Vintertid. Var det i den formørkede Middelalder? Nej, og det var tilmed i et Land, der 200 Aar tidligere havde ydet Beskyttelse mod

religiøs Forfølgelse, og hvis herlige Konstitution sikrer fri Religionsøvelse for Alle. Men lad os følge disse Flygtninge paa deres Rejse mod Vest over de vilde og endeløse Sletter. De Lidelser, som de maatte udholde paa denne Vandring, kunne aldrig blive fuldstændig beskrevne. For at naa deres Bestemmelsessted maatte de tilbagelægge en Vejlængde af 1,400 Mile over ubeboede, usunde og farefulde Egne, udsatte for Hede, Kulde, Hunger og Tørst; Døden kom befriende for mange, og en opkastet Grav i Ørkensandet blev deres sidste Hvilested.

Men selv alt dette var ikke istand til at udslukke den patriotiske Ild i de Trofastes Bryst. Neppe havde de paabegyndt deres Pilgrimsfærd, før en Krig brød ud imellem vort Land og Mexico, og den amerikanske Regjering fordrede 500 Frivillige fra disse hjælpeløse Mennesker. Lad mig her minde om, at Regjeringen netop henvendte sig til Mænd, som gjentagne Gange vare blevne drevne fra deres Hjem, vel ikke paa dens Forlangende, men dog med Statsmyndighedernes Sanktion, og disse forurettede Mennesker led nu Mangel og Besvær som Følge af de Mishandlinger, Regjeringen stiltiende var Vidne til. Alligevel sejrede Patriotismen hos disse Sjæle, og det forlangte Antal Mænd indrulleredes til Tjeneste.

Da den lille Skare, der saa betydeligt var reduceret, først ved Sygdom og Død og dernæst ved Udskrivningen, naaede frem til Mount Pisgah (et Bjerg), hvor de kunde skue ned i Dalen, der skulde blive deres Fremtids-Hjem, saa' de foran sig en vild, værdiløs Alkalie-Ørk, omringet af Bjerge, sneklædte lige fra Foden, alene passende for barbariske Mennesker og vilde Dyr. Dog fyldtes de trætte Pilgrimmes Hjerter med Taknemlighed og Glæde over, at de endelig havde fundet et Fristed, et Hjem, saa fjærnt fra deres Forfølgere. Hæder har senere kronet deres Bestræbelser, og deres Historie fra den Tid er en Beretning om stadig Fremgang og Velvære. De vilde Bjergstrømme ere tagne i Landmandens Tjeneste, og ved Flid og Arbejde er det solbrændte Alkalieland forvandlet til frugtbare Agre og frodige Enge. Co-operative- eller Samlagsforeninger bleve oprettede, hvori den Ubemidlede nød de samme Fordele som den Rige. Det forurettede Folk nærede ikke Had mod sine fordums Undertrykkere, heller ikke mod det Lands Regjering, der gjentagne Gange havde nægtet dem Hjælp i deres Nød; thi da Borgerkrigen brød ud, sendte Folkets Leder (Brigham Young) ad telegrafisk Vej det Budskab til de Forenede Staters Præsident, at Utah trofast vilde forsvare Landets Konstitution og Love. Senere tilbød Utahs Borgere at udruste og vedligeholde et udsøgt Vagtmandskab til at værne Postens Befordring imod Overfald af fjendtligsindede Indianere paa de lange øde Strækninger, for hvilket Tilbud Præs. Lincoln udtrykte sin hjertelige Tak. I vor sidste Krig med Spanien fandtes Utahs Sønner atter blandt tapre og paalidelige Soldater til Forsvar for vort Land. Til

Trods for alt dette ere de alligevel i Dag den Sekt, som lider mest under Modstand og ondskabsfuld Efterstræbelse fra kristne Medmennesker; baade Buddhister og Efterfølgere af Confucius tolereres i vort Land, hvorimod disse Mennesker, der tilbede den samme Gud, som vi tilbede, ere blevne behandlede paa en Maade, der nærmer sig Barbarisme.

Vi ere ikke enige med dette Folk i deres religiøse Opfattelse; men vi ere nødte til at erkjende, at Sekten har Dyder, selv om den ogsaa har Mangler; „ikke hvor meget Avner der findes, men kun om der findes nogen Hvede", siger Carlyle. Netop paa Grund af disse Hvedekorn burde der vises dem Opmærksomhed og tages Hensyn til dem. Erindrer nu, at jeg ikke taler til Undskyldning for deres Fejl; jeg ønsker kun at se dette Folk nyde deres Ret og kristen Behandling; thi i dette Punkt ere de amerikanske Regjeringsprincipper grovt fornærmede, og de Sidste-Dages Helliges Lidelser ville indskrives paa Historiens Blade som en af de største Forurettelser, vort Lands Regjering har paaført nogen af sine Borgere."

I Palæstina.

Balkan Situationen vil nødvendigvis øve betydelig Indflydelse paa de europæiske Magters indbyrdes Holdning. Italien har allerede tilkjendegivet sit Ønske om at nærme sig Frankrige i den algierske Konference, og Østerrigs overmodige Tilløb om at anektere Bosnien og Herzegovina vil uden Tvivl yderligere fjerne Italien fra dets Medforbundne i Trippelealliancen. Skulde Balkan-Besværlighederne føre til et Brud af denne Alliance, og de latinske Nationers Sammenslutning under Frankrigs virkeliggjøres, vil det foraarsage mere alvorlige Følger, end vi for Tiden kunne beregne. Men hvad saa end Indflydelsen vil blive paa Europas Politik, er det meget muligt, at den tyrkiske Revolution har beredt Vejen for den hebræiske Nations Gjenindsættelse i Palæstina. Tyrkiets nye Grundlov indeholder en Bestemmelse, ifølge hvilken Jøderne, saa snart de udgjøre Pluraliteten i deres Land, kunne erholde Selvstyre, og da der ikke længer er nogen Hindring for Kolonisering, vil sandsynligvis den jødiske Befolkning hurtigt forøges. Der findes nu mere end 30 jødiske Kolonier.

Zionisterne (jødiske Fædrelandsvenner) have deres egen Bank med Hovedkvarter i London og Filialer i Jerusalem, Jaffa, Konstantinopel og Beyrut. Kapitalen i disse Banker anvendes til at fremhjælpe og understøtte Agerbrug og Fabriksdrift i Palæstina. Desforuden have de et Nationalfond, der nu er voxet til 1/2 Million Dollars; dette anvendes til Indkjøb af Land for jødiske Kolonister, som komme for at bo i

deres Forfædres Land. Næsten alle disse Kolonister ere i en trivelig Forfatning og kunne hjælpe sig selv. De avle Alt, hvad der kan avles i Syd-Californien, og Jordsmonnet og Klimaet er det samme som der. Industrielle Foretagender ere satte i Gang. Planer søges gjennemførte om at bygge Dæmninger i Jordanfloden for at udnytte dens uhyre Kraft til at sætte Industriens Hjul i Bevægelse. Kunstig Vanding skal benyttes, og jødiske Landmænd indføre Pumpemaskineri for at bringe Sharons Sletter under Ploven, og de ville raade over en endeløs Vandmængde, der kan tilvejebringes fra en Minimumsdybde af 18 Fod og en Maximumsdybde af 80 Fod. Den første Sektion af „Herzel Lund", der, naar den er fuldendt, vil være beplantet med 100,000 Oliven Træer, er nu under Beplantning. Denne Lund eller Have vil være et evigtvarende Monument om Grundlæggeren deraf, som døde for 4 Aar siden. 10,000 Træer à $1^1/_2$ Dollars blev ydet af Tusinder af Zionister i hele Verden. Naar Haven er færdig, vil den yde Beskjæftigelse til mindst 7000 Familjefædre og afgive en Indtægt af 60,000 Dollars (222,000 Kr.) aarlig, hvilke igjen ville blive anvendte til Skoleundervisning.

Det synes nu, at medens Meningsstriden staar paa angaaende Zionismens praktiske Mulighed, voxer Bevægelsen med en enestaaende Hastighed og i et enestaaende Omfang, saaledes at Palæstina virkelig bliver bebygget, og Vejen beredes for Nybyggernes Selvstyre; intet Menneske kan standse de Forberedelser, der nu finde Sted.

Mange forskjellige Statsmænd siges at være gunstigt stemte for Herzel's Zionisme; blandt disse kan nævnes den engelske Statsmand Joseph Chamberlain, som siger, at den eneste tilfredsstillende og varige Løsning af den „syge Mands" (Tyrkiets) kroniske Besværligheder er Oprettelsen af en jødisk Stat i Palæstina, der kan tjene som Stødpude mellem den muhamedanske og den kristne Verden eller som et Balancehjul i Central-Europas Fred, ligesom Schweitz tjener til at bevare Freden imellem Central-Europas Magter. Med dette Maal for Øje tilsikrede Hr. Chamberlain Baron Herzel sin Bistand i at tilvejebringe Traktater fra Europas Magter for at sikre den jødiske Stat den samme Beskyttelse mod Fremmedes Indtrængen, som nu nydes i saa fuldt Maal af den schweitziske Republik. Naar denne Bevægelse bliver bedre forstaaet, ville indflydelsesrige Statsmænd i alle Nationer virke for Zionismens Fremmelse i deres respektive Landes Nationalraad. Tiden er maaske ikke fjærn, da „Konger skulle være dine Fosterfædre, og deres Fyrstinder skulle være dine Ammer." Es. 49,23. »Deseret News.«

Til Vaaren.

Velsignede Vaar, som Herren os skjænker,
Du frier fra Vintertids barske Tvang
Og løser fra Mørkets og Kuldens Lænker,
Men fryder ved Blomster og Fuglesang.

Hver Morgen, hvor aarle jeg aabner mit Øje,
Er Tusinde Tunger i Virksomhed
Og sende saa livlig sin Tak mod det Høje
Til Himmelens Gud, som os Vaar sendte ned.

Naar Aftenen kommer og træt og mødig
I Søvnens Arme jeg søger om Ro,
Da hører og seer jeg Naturen saa enig
Sin Lovsang fremjuble mod Lysenes Bo.

O, Vaar, naar du Vinterens snehvide Tæppe
Af Graven har taget og levner den bar,
Yd da en Blomst, som jeg kan paa den sætte;
Thi maaske der gjemmes min Mo'r eller Fa'r.

Ja, Vaarsol! naar Fuglen du lokker fra Syden
Fra palmeklædt Strand og fra sommerskjøn Kyst
Kald ogsaa mig, jeg dig kender paa Lyden,
Din kjælende Stemme, dit svulmende Bryst.

Skjøndt mangen Gang, Vaar, du saa venlig er kommen
Og drysset med Blomster og Grønt vores Jord,
Skjøndt mangen Gang visnet blev Knoppen som Blommen,
Du stadig dog gjæster vor herlige Nord.

Derfor af Aarstider fire, os givet,
Holder jeg mest af dig, dejlige Vaar;
Thi du fornyer mig Haabet og Livet,
Vinterlivs Kval ved dit Komme bortgaar.

Vaarsol, naar atter du herfra maa drage,
Gyd af din Trøst i mit nedstemte Sind.
Er jeg ej her, naar du kommer tilbage,
Kys mig og bær i din Himmel mig ind.

Barndom med Ungdom og Manddom til sammen
Snart vil gi' Stævne ved Efteraars Kvæld.
Venlige Vaar med din Fryd og din Gammen,
Dvæl hos os, mød os ved Vaarminders Væld!

Oluf J. Andersen.

Lørdag den 15. Maj 1909.

Isaac A. Jensen,

Præsident over Aalborg Konference, saa' Dagens Lys i Brigham City, Utah, den 9. December 1868. Han fødtes af Forældre, som tilhørte Kirken, og han følte Lyst til Landbrug. Der forefaldt intet af Betydning i hans Liv, før han 25 Aar gammel blev kaldet til at udføre en Mission i Indian-Territoriet; medens han opholdt sig der, blev han beskikket til at forestaa Opførelsen af et Forsamlingshus for Chactow-Indianernes Stamme. Det blev indviet og taget i Brug 1894. Det følgende Aar løstes han med Tilladelse til at rejse hjem efter et godt og hæderligt udført Arbejde; men ikke længe efter valgtes han til Medlem af Bestyrelsen for Søndagsskolen i Brigham Citys 3die Ward, hvilken Plads han beklædte i 9 Aar.

I. A. Jensen

Foruden sin kirkelige Virksomhed blev han af Medborgere anbetroet flere kommunale Tillidshverv. Saaledes var han Byraadsmedlem og Superintendent for Byens Vandværk og senere Inkassator for samme o. s. v. I 1907 blev han paany kaldet til at udføre en Mission, denne Gang til sine Fædres Land, Danmark; han forlod derfor Salt Lake City den 28. December 1907 sammen med 16 andre Ældster og landede i Kjøbenhavn den 16. Januar 1908. Aarhus Konference blev hans første Virkefelt, og her forblev han, indtil han i Oktober samme Aar beskikkedes til at afløse Ældste Hyrum J. Jensen som Præsident over Aalborg Konference, hvor han ved sin fordringsløse og jævne, venlige Omgjængelse har vundet sine Medarbejderes Agtelse og Tillid og de Helliges Kjærlighed. Vi haabe, at han maa høste tilfredsstillende Frugter af den Energi og Flid, han anvender i sit ansvarsfulde Kald.

Ankomst. Den 1. Maj ankom følgende Ældster til Kjøbenhavn:
Holger M. Larsen fra Salt Lake City, Utah.
Christian Fredericksen fra Centerfield, Utah.
Archibald Christensen fra Fairview, Utah.
Leo M. Greenhalgh fra Skofield, Utah.
Jens. M. Jensen og Orrin Hansen fra Logan, Utah.
John E. Larsen fra Bingham, Utah.
Vi byde disse Brødre et hjerteligt Velkommen.

Afløsning. Henry M. Bohne (fra Ætna, Alberta, Canada) fra Aarhus Konference den 26. April og afsejlede fra Liverpool den 29. med Dampskibet „Laurentic".

Jens D. Nielsen (fra Manti, Utah) fra Aarhus Konference den 10. Maj og afsejlede fra Liverpool den 13. med Dampskibet „Ottawa".

Alma B. Larsen (fra Salem, Idaho) fra at præsidere over Kristiania Konference med Tilladelse til at rejse hjem med Selskabet, som afgaar fra Liverpool den 17. Juni med Dampskibet „Megantic".

James M. Keller fra at præsidere over Bergens Konference og vil vende hjem efter et Besøg i Danmark.

Disse Brødre ere afløste fra deres Missionsvirksomhed i Skandinavien efter et godt og hæderligt udført Arbejde. Vi nedbede Herrens Velsignelse over dem paa deres Rejse hjem over Hav og Land.

Forflyttelse. Ældste Enoch E. Christoffersen er løst fra Trondhjems Konference og beskikket til at præsidere over Bergens Konference.

Ældste Wrol C. Olsen er løst fra Bergens Konference og beskikket til at virke i Kristiania Konference.

Ældste Carl N. Skanchy er løst fra Kristiania Konference og beskikket til at virke i Trondhjems Konference.

Beskikkelser. Ældsterne Holger M. Larsen og Archibald Christensen ere beskikkede til at virke i Kristiania Konference.

Ældsterne Jens M. Jensen og Leo M. Greenhalgh ere beskikkede til at virke i Trondhjems Konference.

Ældsterne John E. Larsen og Orrin Hansen ere beskikkede til at virke i Kjøbenhavns Konference; Ældste Erastus J. Christiansen er beskikket til at virke i Aarhus Konference og Ældste Christian Fredericksen er beskikket til at virke i Aalborg Konference.

Søndagsskolernes Program for Juni Maaned 1909.

1. Klasse.

16. Lektie: De tre Mænd i den gloende Ovn. (Dan. 3 Kap.
17. Lektie: Daniel i Løvekulen. (Dan. 6. Kap.)
18. Lektie: David og Jonathan. (1 Samuel 20 Kap.)

2. Klasse.

16. Lektie: Jesus helbreder et sygt Barn. (Math. 17, 14—18.)
17. Lektie: Jesus bespiser de fem Tusind. (Math. 14, 15—21.)
18. Lektie: Jesus og Nicodemus. (Joh. 3, 1—11.)

---

3. Klasse.

16. Lektie: Barnabas sendes til Antiochia. (Ap. Gj. 11, 19—30.)
17. Lektie: Herodes forfølger de Hellige. (Ap. Gj. 12 Kap.
18. Lektie: Paulus' og Barnabas' Mission. (Ap. Gj. 13, 1—41.)

---

4. Klasse.

16. Lektie: Frafaldet: Falske Lærere fremstaa. (Math. 7, 15; Ap. Gj. 20, 29—30; Tim. 4, 1—3.)
Tilstanden i de sidste Dage. (Math. 24, 4—12; 2 Tim. 3, 1—7.)
Den evige Pagt brudt. (Esaias 24, 2; Pagt. Bog. 1, 15.)
Evangeliet loves gjengivet. (Aab. 20, 6—7.)

17. Lektie: Oprettelsen af Evangeliet. Tidernes Fyldes Husholdning. (Esaias. 11, 9; 35, 1—7; Ap. Gj. 3, 19—21; Eph. 1, 9—10.)
Profeten Josephs Mission. (2. Nephi 3, 11—18; Pagt. Bog 1, 29; 5, 6—10; 19, 13; 28, 2, 3, 6—7.)
Aarons Præstedømme gjengivet. (Pagt. Bog 5, 6 og 13; 27, 7—8.)
Melchisedeks Præstedømme gjengivet. (Pagt. Bog 5, 6; 27, 12.)
Alle Tings Gjenoprettelse. (Ap. Gj. 3, 20—21; Pagt. Bog 86, 8—11.)

18. Lektie: Bibelen given til Undervisning. Esaias. 9, 20; Luk. 1, 70; 16, 29—31; John 5, 39, 45—47.)
Bibelen indeholder ikke Alt, hvad Gud har talet. (2 Nephi 3, 12; 29, 2—13.)
Profetiske Bøger, som mangle i Biblen. (1. Kr. 29, 39; 2 Kr. 9, 29; 12, 15; 13, 22; 20, 34.)
Disciplenes Skrifter mangle i Biblen. (Luk. 1, 1; 1. Kor. 5, 9; Kol. 4, 16.)

Korrespondance.

Draper, Utah, den 12. Marts 1909.

Præs. Andrew Jenson.

Kjære Broder!

Uden Tvivl vil det interessere de Hellige og vore mange Venner i den skandinaviske Mission at høre, at Ældste Søren Rasmussen naaede

sit Hjem lykkelig og tilfreds den 1. ds. Ungdomsforeningen i dette Ward hædrede ham med en udmærket Velkomstfest, bestaaende af et rigt afvexlende Program, hvilket Alt var et højttalende Bevis paa den Plads, han indtager i sine Medborgeres Hjerter.

Heller ikke kan jeg forbigaa en Fest, der nylig blev afholdt i denne By til Ære for de Gamle over 60 Aar. Festen var arrangeret af den yngre Del af Befolkningen, og da en saadan Begivenhed ikke kjendes i vore nordiske Fødelande, vil jeg nævne nogle af Enkelthederne. Flere Dage i Forvejen havde mange travle Hænder været i Virksomhed for under Festkomiteens Ledelse at ordne enhver Ting. Vort rummelige Forsamlingshus blev dekoreret, lange Borde anbragte, ved hvert af hvilke der var dækket til 100 Gjæster, og en Overflødighed af Mad og Drikke blev bragt til Stede. Kl. 12 Middag bænkedes Hædersgjæsterne omkring Bordene, og det var et herligt Skue at se de mange Veteraner fra Livets Strid med Haar hvidt af Alderens Sne, men med Aasyn oplyste af Tilfredshedens velsignede Solskin, ærede og betjente af taknemlige Børn og kjære Venner. For end mere at forhøje Indtrykket af Festen førtes til Højsædet den ærværdige Olding, Br. Osborne, som netop denne Dag fyldte sit 100 Aar. Som en værdig Patriark bar han et kraftigt Vidnesbyrd om Mormonismens Sandhed og den Glæde, han hele sit Liv havde nydt ved at tjene sin Gud. Han velsignede Maaltidet og nedbad Himmelens Velsignelse over alle de Tilstedeværende, hvorefter Alle deltoge i Maaltidet under Glæde og Munterhed. Medens de følte sig taknemlige til Gud for disse Velsignelser, opsteg der fra mangt et ømt Fader- og Moderhjerte en lønlig Bøn for Slægt og kjære Venner i de gamle Lande, hvis Kaar er mindre blide, at de maatte nyde noget Lignende.

Jeg maa ikke forglemme at sige, at da den gamle Fader Osborne traadte ind i Salen, rejste alle de Tilstedeværende sig til Tegn paa Ærbødighed. Byens Skolebørn kom ind to og to og trykkede den Gamles Haand, tilsidst Lærere og Lærerinder, og alle fik de et varmt og hjerteligt Haandtryk. Ved Tretiden følte han sig træt og bragtes til sit Hjem efter først at være bleven hædret med en Medaille og en uhyre Blomsterbuket som et Minde om hans 100 Aars Fødselsdag, medens de Øvrige bleve tilbage og fortsatte Festen til Midnat, da de Alle førtes til deres respektive Hjem fyldte med Glæde og Tilfredshed. For fleres Vedkommende var det maaske den sidste Begivenhed af den Slags her paa Jorden.

Til Slutning bringer jeg de Hellige i Kjøbenhavn min varmeste Hilsen; mine Tanker gaa ofte derover, især fordi mine gamle kjære Forældre endnu bo der. Det er mig en stor Glæde at sige, at jeg har det godt i alle Henseender, og jeg kan med Sandhed sige, at jeg bor iblandt det bedste Folk, som findes paa Jorden; her er Zion til Trods

for, at hele Verden siger det modsatte. At Herren maa velsigne Dem og alle vore Ældster i deres Missionsvirksomhed, beder Deres i Fredens Pagt forbundne Søster
Marie Pearson.

Lidt Historie og Kirkestatistik.

Udtog af et Foredrag, holdt den 7. April 1909 af assisterende Kirkehistoriker Joseph F. Smith junior.

Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige organiseredes den 6. April 1830 med 6 Medlemmer. Den første Konference afholdtes den 9. Juni samme Aar og Totalsummen af alle Medlemmer i Kirken var den Gang 27 Sjæle.

Den anden Konference afholdtes den 26. September samme Aar, og Medlemsantallet var voxet til 62.

Det første Præsidentskab blev organiseret den 18. Marts 1833 og bestod af Joseph Smith junior, Sidney Rigdon og Fredrick G. Williams.

Total-Medlemsantallet af Præstedømmet i hele Kirken den 1. Januar 1909 udgjorde: af det melchisedekske 41,755 og af det aaronske 34,937, tilsammen 76,692. Indlemmede ved Daab i 1908 var 14,899.

Kirken bestaar nu af 61 Staver, 671 Wards og 21 Missioner udenfor Zion.

Den første Mission udenfor Amerika blev aabnet i England i 1837; Palæstina blev indviet til Jødernes Indsamling i 1842 af Apostlen Orson Hyde. Som bekjendt aabnedes Evangeliets Dør i Danmark 1850 ved Apostel Erastus Snow.

Fra Europa til Utah er der siden 1840 emigreret over 100,000 Sjæle.

Den første engelske Udgave af Mormons Bog blev trykt i Palmyra, Amerika, i 1829; den er siden bleven oversat i 17 Sprog, trykt i 13, og vil inden længe trykkes i 2 til; den første Udgave i noget andet Sprog var paa dansk og blev trykt i Kjøbenhavn, Danmark, 1851 under Ledelse af Apostel Erastus Snow.

Kirken ejer 670 Forsamlingshuse, af hvilke 4 ere Templer; alle disse ere værdsatte til 10,500,000 Dollars eller 38,850,000 Kroner.

Der findes 25 Kirkeskoler hvori Mormonismens Lærdomme læres ved Siden af andre Skolefag; disse Skoler have et Elevantal af 8,414 og Bibliotheker paa 30,000 Bind.

Af en kort Oversigt over det Missionsarbejde, der er udført i Aaret 1908, fremgaar følgende: Familier besøgte med Skrifter 3,074,979; Evangeliske Samtaler 1,783,929; Smaaskrifter omdelte 9,862,728; større Bøger omsatte 493,757; Møder afholdte i offentlige Lokaler 38,582; Møder afholdte i private Huse 28,968; Møder under aaben Himmel 13,735. Indlemmet ved Daab 14,899 Sjæle.

Af Søndagsskoler er der 1,164, eller 59 flere end sidste Aar; Medlemsantallet af Elever og Lærere udgjør 163,738, hvilket er en Forøgelse af 10,000 i det sidste Aar og 21,455 i de 2 sidste Aar.

Missionsvirksomheden udføres af omtrent 2000 Missionærer, der ere udsendte fra Utah og omliggende Stater, Kanada og Mexiko indbefattet; alle disse Missionærer udføre deres Mission uden Løn eller Godtgjørelse; de leje selv Lokaler og kjøbe selv Bøger og Skrifter for siden i mange Tilfælde at give dem bort, og ofte forstrække de fattige Medlemmer i deres respektive Arbejdsmarker med Hjælp til Brød.

Foraarskonferencen i Bergen.

Det første Møde afholdtes i Lokalet, Kong Oscarsgade Nr. 5, Lørdag Aften den 24. April. Tilstede vare: Missionspræsident Andrew Jenson fra Kjøbenhavn, Konferencepræsident James M. Keller og Hustru, de 14 i Konferencen arbejdende Ældster fra Zion og mange Hellige og andre Besøgende. Mødet aabnedes med Sang og Bøn, og efter nogle Indledningsbemærkninger af Præs. Keller blev der givet Missionærerne Lejlighed til at aflægge deres Vidnesbyrd, ligesom Forstanderne i de forskjellige Grene afgave deres Rapporter om Stillingen i Grenene, om det Arbejde, der var blevet udført i de sidste Maaneder, samt om Fremtids-Udsigterne, saa vidt de kunde bedømmes. Alt var godt og tilfredsstillende. Til Afvexling sang Koret en Sang, hvorpaa Præs. Jenson benyttede Tiden, idet han dvælede ved vore Forældres første Arbejde i de skandinaviske Lande og de mange forskjelligartede Prøver og Gjenvordigheder, som de maatte døje for deres Tro og Anskuelser, men han glædede sig nu ved at se deres unge Sønner til Stede og ved at de kunde fortsætte det gode Arbejde, som deres Forældre havde paabegyndt. Han fremstillede derefter det store Under, som havde fundet Sted i Amerika i det 19. Aarhundrede, at Herren paany havde talet til sine tvivlraadige Børn paa Jorden og organiseret Jesu Kristi Kirke, hvilket Budskab vi ere udsendte for at forkynde Verden. Mødet hævedes med Sang og Taksigelse.

Søndag Formiddag Kl. 10 afholdt Søndagsskolerne Konference, der aabnedes med Salmen: „Vær velkommen Søndag Morgen." Præsident Keller gjorde nogle Bemærkninger, hvorefter Rapporterne fra de respektive Skoler oplæstes. Af disse fremgik det, at Tilstanden var god og Fremtiden lovende. Bergens Søndagsskole udførte dernæst et udmærket Program, der talte højt om den Flid og Interesse, Enhver havde udvist.

Præs. Jenson tog derpaa Anledning til at udtale sin særdeles Tilfredshed med Formiddagens Forløb og priste den Frimodighed og Sikkerhed, med hvilken Alle havde medvirket. Han beklagede kun, at vore Medmennesker bedømme os saa ilde. De formene os Ret til at benævnes Kristne; men han haabede, at de, der havde overværet Søndagsskolen

denne Dag, vilde indrømme, at vi ere fuldt berettigede til det Navn; thi vi lære ikke Børnene andet end det, der er dydigt, ret og sandt. Mødet sluttedes med Sang og Bøn.

Søndag Eftermiddag Kl. 2 fortsattes Foraarskonferencen i Haandværkssvendenes prægtige Lokale, der var bleven lejet for Anledningen. Mødet aabnedes med Sang og Bøn, hvorefter Præs. Keller bød de Forsamlede hjertelig Velkommen. Ældsterne Torkel E. Torkelsen og Wrol E. Olsen vare de første Talere; de dvælede især ved Vigtigheden af at vise Lydighed mod Evangeliets første Principper og bevidnede deres Overbevisning om Sandheden af det Værk, de repræsentere i disse Lande.

Præs. Jenson foreslog derpaa Kirkens almindelige Autoriteter og det lokale Præstedømme til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner, hvilket blev enstemmigt vedtaget. Han oplæste dernæst Ældsternes Beskikkelse for de næste 6 Maaneder som følger:

Ældste James M. Keller, Præsident for Bergens Konference.

Bergens Gren: Orson T. Heilesen, Forstander med Wilford H. Wilde, William D. Norman og James C. Christensen som Medarbejdere.

Haugesunds Gren: Karl Kjær, Forstander med Georg Georgsen som Medarbejder.

Stavanger Gren: L. Samuel Christensen, Forstander med Edward P. Mackelprang, Jens C. Pedersen og Edward A. Olsen som Medarbejdere.

Torkel E. Torkelsen at virke i Flekkefjord og Omegn.

Wrol E. Olsen var løst fra Bergens Konference og beskikkedes til at virke i Kristiania Konference.

Til Afvexling sang Koret en Sang, og det øvrige af Tiden blev optaget af Præs. Jenson. Han beviste, at menneskelig Lyksalighed ikke bestaar i Rigdom og Rang, men sand lykkelig er kun den Sjæl, som gjør sin himmelske Faders Villie; dette er synligt hos de Sidste-Dages Hellige, der til Trods for Modstand og ondt Rygte dog ere fulde af Glæde og altid rede til at gaa ud i al Verden og prædike det, som de veed er det glade Budskab. Selv i Forfølgelsens haardeste Dage, da de Hellige bleve uddrevne fra deres Hjem i Nauvoo, og Mange maatte nedlægge deres Liv som Følge af de Lidelser, de gjennemgik, vare Folket endda villige til at gaa ud og advare deres Fjender for Følgerne af deres ubetænksomme og ugudelige Handlinger. Mødet sluttedes med Sang og Taksigelse.

Aften Kl. 7. fortsattes Konferencen i det samme Lokale. Mødet aabnedes med Sang og Bøn.

Præs. Keller var den første Taler; han udtalte som sin Overbevisning, at den samme Myndighed, som fandtes i den oprindelige Kirke, ogsaa var nødvendig i Dag, og hvor en saadan Myndighed manglede, der manglede ogsaa Guds sande Kirke. Uden Fuldmagt fra Himlen kan ingen Ordinance udføres i Guds Sted og paa hans Vegne til Menneskers Frelse og Salighed.

Præs. Jenson gav en særdeles interessant Beretning om hans og

hans Forældres Rejse til Utah i tidligere Dage, inden Jernbanen op til Klippebjergene var bygget, og om Forholdene i Utah i de Dage. Folket holdt sig da Herrens Bud efterrettelige; ingen Drukkenskab eller Forbrydelser fandt Sted; disse Udvæxter bragtes ind i Landet sammen med Jernbanen, da alle Slags Existenser fandt let Adgang til de Helliges velsignede Hjem. Han endte sine Bemærkninger med paa en underholdende Maade at fortælle om sine Besøg til Jordens forskjellige Egne i Kirkens Interesse. Der var mindst 400 opmærksomme Tilhørere til Stede. Mødet sluttedes med Sang og Taksigelse.

Mandag Formiddag Kl. 10 afholdtes et meget interessant Præstedømsmøde. Alle Ældsterne afgave Rapport over deres Virksomhed og omtalte deres personlige Erfaringer siden sidste Konference; de udtalte deres Glæde ved det, de havde udført, og de vare villige til at fortsætte i Sandhedens Sags Tjeneste. Af en samlet statistisk Rapport fremgik følgende: Skrifter omdelte 51,623, Bøger 1,525; Fremmedes Huse besøgte 33,539; Evangelie-Samtaler 3,539; Nye Medlemmer døbte 22; Børn velsignede 14. Derefter modtoge Ældsterne gode Raad og Formaninger af Præsidenterne Jenson og Keller. De foreholdt Brødrene Vigtigheden af at være værdige Repræsentanter for Kristi Kirke i Ordets fuldeste Betydning ved at lade vort daglige Liv og Opførsel være i Harmoni med vor høje Bekjendelse.

Præs. Keller sagde endvidere, at da det sandsynligvis var den sidste Konference, han kom til at overvære i Bergen, ønskede han at frembære sin hjertelige Tak til Ældsterne for et godt og særdeles behageligt Samarbejde, som han altid vilde mindes med Glæde. Han udtalte det Haab, at Bergen i den nære Fremtid maatte finde et bedre Lokale end det, der for Tiden benyttes, da en Forandring deraf til det Bedre vilde bidrage til vor Sags Fremgang.

Mandag Aften afholdt Ungdomsforeningerne Møde. Her aflagdes Rapporter over de forskjellige Foreningers Virksomhed i Vintermaanederne og deres nuværende Forfatning. Af Rapporterne fremgik det, at Alt var tilfredsstillende og Udsigterne lovende. Bergens Forening udførte derefter et godt og afvexlende Program. Præs. Jenson tog Lejlighed til at opmuntre baade Bestyrelse og Medlemmer til fortsat Virksomhed i det herlige Arbejde af gjensidig Forbedring ved at stræbe efter Alt, hvad der er nobelt, godt og ophøjende i sin Natur, og erindre, at Gud Herren kun har valgt Ringe og Smaa for at beskjæmme de Vise og dem, som selv synes at være noget. Han opmuntrede dem, der staa som Ledere for disse Foreninger, til ikke at blive trætte; ved at holde ud vilde de velsigne og vorde velsignede. Mødet sluttedes med Sang og Taksigelse.

Tirsdag Aften afholdtes en Afskedsfest for Ældsterne, inden de droge til deres respektive Arbejdsmarker. Aftenen forløb i en sand Feststemning med et afvexlende Program og med en Overflødighed af Forfriskninger; Opvartningspigerne i deres smukke norske Nationaldragter toge sig godt ud blandt de glade Gjæster. Det Hele afsluttedes med en Tale af Præs. Keller, som aflagde sin og Brødrenes Tak til de Hellige for

den behagelige Aften, til Broder W. H. Wilde og hans dygtige Kor samt til Organisterne, der alle saa betydeligt havde medvirket til at gjøre denne Konference til en af de mest stemningsfulde og vellykkede i Bergens Historie. Det er i Sandhed værd at bemærke, at den gamle Bjørvins Stad var blandt de tidligste i Norge, hvor Mormonismen fandt Indgang; men senere, eftersom Medlemmerne flyttede derfra, havde Missionærerne ikke megen Fremgang, indtil nu i de senere Aar de kjække Bergensere kaste Bigotteriets Slør til Side og benytte sig af deres Ret til at tænke og handle for sig selv. Fremtiden lover en god Høst for Sandhedens og Fredens Sag i det vestlige Norge.

William D. Norman,
Konference-Sekretær.

Missionærernes Rapport for April 1909.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
Isaac A. Jensen	Aalborg*)									
Andrew H. Andersen	Aarhus	23	6671	180	5129	484	77	4		
James J. Larsen	Kjøbenhavn	24	15860	392	13811	314	61	6		3
James M. Keller	Bergen	15	6241	185	3138	269	46	4		2
Alma B. Larsen	Kristiania	29	15933	364	7874	1233	172	12	1	
Søren Andersen	Trondhjem	12	7826	96	5372	199	47	4		3
Totalsum for Missionen		103	52531	1217	35324	2499	403	30	1	8

*) Ingen Rapport modtaget.

Indhold:

Udgivet og forlagt af Andrew Jenson, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).